

Άγιος Γεώργιος: Η ευεργεσία στο παιδί που υπέστη εκφοβισμό από άλλα παιδιά και η τιμωρία των ναυτών

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το θαύμα της του Αγίου ευεργεσίας προς το ευσεβές παιδίον και η τιμωρία των ασεβών ναυτών.

Στην Παφλαγονία ήταν ένας Ναός του **Αγίου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου**, πολύ μικρός και κατεστραμμένος. Και όταν **Άγιος**, θέλησε να αναγείρει τον Ναόν του, κοιτάξτε πως το οικονόμησε!

Στην συνοικία εκείνη, στην οποία ήταν ο Ναός, κάποια γιορτινή μέρα βγήκαν τα παιδιά για να παίξουν. Αγωνίζονταν σε διάφορα αγωνίσματα και άλλα εξ αυτών νικούσαν στο τρέξιμο, άλλα στην πάλην και άλλα σε διάφορα αγωνίσματα.

Ένα, όμως, από τα παιδιά εκείνα δεν μπορούσε να νικήσει σε κανένα αγώνισμα, και τα άλλα παιδιά, όπως συνηθίζουν, άρχισαν να το περιγελούν και να το χλευάζουν.

Εκείνο δε, από την ντροπή και την λύπη του, στράφηκε και αντίκρισε τον Ναόν του **Αγίου Γεωργίου**, και είπε:

«Άγιε Γεώργιε, βοήθησέ με να νικήσω και εγώ σε κάποιο αγώνισμα και θα σου φέρω ένα ωραίο σφουγγάτο» [ομελέτα φούρνο με διάφορα υλικά].

Αμέσως, μόλις έκανε την υπόσχεση αυτή, νίκησε όλα τα άλλα παιδιά και στο τρέξιμο και στην πάλη και σε όλα τα αγωνίσματα.

Την ίδια τότε στιγμή έτρεξε στο σπίτι του και μαγείρεψε το σφουγγάτο. Και αφού το έβαλε σε ένα μεγάλο πήλινο πιάτο το έφερε ζεστό ζεστό στο Ναό του Αγίου και το τοποθέτησε μπροστά στην σεβάσμια εικόνα του.

Λίγο μετά την προσφορά του σφουγγάτου στον άγιο Γεώργιο από το παιδί, ήλθαν στον Ναόν τρεις ναύτες για να προσκυνήσουν την εικόνα του· και όταν είδαν το σφουγγάτο, είπαν μεταξύ τους:

*«Ελάτε να φάμε το σφουγγάτο αυτό. Γιατί μήπως πρόκειται να το φάγει ο **Άγιος Γεώργιος**; Αντί δε αυτού, ας αγοράσουμε λάδι και κεριά όσης αξίας είναι το σφουγγάτο».*

Κάθισαν, λοιπόν, οι ναύτες και έφαγαν το σφουγγάτο.

Όταν όμως θέλησαν να φύγουν, διαπίστωσαν πως ήταν κολλημένοι στα μάρμαρα, εκεί μπροστά στην εικόνα του αγίου, και δεν μπορούσα να ξεκολλήσουν από αυτά.

Τρομοκρατηθέντες τότε άρχισαν να φωνάζουν μεγαλοφώνως:

«Άγιε Γεώργιε, βοήθησέ μας και θα αποκαταστήσουμε την ζημιά. Άγιε Γεώργιε, βοήθα μας να βγούμε από δω και να σου προσφέρουμε από δέκα αργυρά νομίσματα ο καθένας μας».

Παρ' όλες όμως τις δεήσεις τους δεν μπορούσαν να μετακινηθούν.

Γι' αυτό και πάλιν φώναξαν:

*«**Άγιε Γεώργιε**, βοήθα μας να αναχωρήσουμε και να σου προσφέρουμε ένα φλουρί».*

Ούτε, όμως, τότε μπόρεσαν να αποκολληθούν από τα μάρμαρα.

Αντιληφθέντες τότε τον πειρασμό, στο οποίον περιέπεσαν, είπαν μετά δακρύων:
«Άγιε Γεώργιε, βοήθα μας να ξεκολλήσουμε και να προσφέρουμε ο καθένας μας
από ένα φλουρί στον Ναόν σου».

Αφού είπαν τα λόγια αυτά ο άγιος Γεώργιος τους απελευθέρωσε!

Και όταν βγήκαν από τον ναό και πήραν λίγο θάρρος, είπαν προς τον Άγιον:
«**Άγιε Γεώργιε**, πωλείς ακριβά τα σφουγγάτα σου, και εμείς, λοιπόν, τίποτε πλέον
δεν θα αγοράσουμε από σένα».

Διασκευή από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας
Απρίλιος, τόμος δ'.

Πηγή: Pemptousia.gr/Επιμέλεια Στέλιος Κούκος